

ลำกลอนฟ้าสั่งน้อง สำนวนอีสาน

อรทัย เลียงจินดาถาวร
โสรัจ นามอ่อน

งานข้อมูลท้องถิ่น
ฝ่ายหอสมุด
สำนักวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
กันยายน 2546

ได้รับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงาน
จากแผนงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ประจำปี พ.ศ. 2545-46
ISBN 974-609-187-5

Ubon Ratchathani University
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

สารบัญ

คำกลอนฟ้าสั่งน้อง อักษรตัวธรรม	1
คำกลอนฟ้าสั่งน้อง สำนวนอีสาน	20
บรรณานุกรม	47
ประวัติผู้จัดทำ	48

๖
 ๗
 ๘
 ๙
 ๑๐
 ๑๑
 ๑๒
 ๑๓
 ๑๔
 ๑๕
 ๑๖
 ๑๗
 ๑๘
 ๑๙
 ๒๐
 ๒๑
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

ເຫດຊື່ ປຶ້ງທຸກຜົນສູງ ເຮັດຕີຕຽນໄປປີ້ຊູລາ ຄຸນເພີ: ພັກທຸກຊຸກຮ່າ ຄຸນຜົນທຸກ
 ພັ ເຊເພີ: ຄັ້ງເມືອງຄຸນກຸ້ມ ຄຸ້ມມິລາທຸ້ ອີກຄັ້ງເຮັດບາງຄຸນຜົນ ຄຸ້ມ
 ຄຸ້ມຊື່ອຮຽນທຸກຊຸກອອກ ປຶ້ງຕີຕຽນທຸກຕີເຮັດຊື່ວຽງ ວິໄລຄຸ້ມ ຊຸກວິໄລ
 ພັ ຊຸກຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ
 ປຶ້ງຕີຕຽນທຸກຊຸກອອກ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ
 ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ
 ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ

ເຫດຊື່ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ
 ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ
 ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ
 ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ
 ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ
 ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ
 ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ
 ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ
 ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ
 ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ ຄຸ້ມຊື່ວຽງຕີກຸ້ມ

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

Ms

[illegible]

(໑໑)

ສູ່ຜິດໄວ ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ບາດຊະດີເກຍຊູໂກ: ເພດີດ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ
 ອາ ບາກູ ວຽດຊະດີເກຍຊູໂກ ບຸນ: ຕາຂີ້ຂຽວໄດ້ຊົ່ວເມື່ອ ຄື່ອນໄຕຍູໂກ
 ຮຽດຊູບາເຈດຳຕຳ ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ ບາເຄໂຕ
 ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ

ບູດີ ຄື່ອນໄຕຍູໂກ ລຽມຊູບາເຈດຳຕຳ ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ
 ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ
 ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ
 ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ
 ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ
 ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ
 ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ
 ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ ບາເຄໂຕ ດ່ຽວຊົ່ວເມື່ອ ສູ່ຊູບາເຈດຳຕຳ

อันนี้บทไหว้ครู คำกลอนฟ้าสั่งน้อง สำนวนอีสาน¹

บัดนี้ ข้าจักวันทานอมพุทโธธรรมคำสั่ง ทั้งพระสงฆ์ผ้าพร้อมคุณแก้วหน่วย
สาม ไหว้ทุกก้าคุณแห่งพระไตรรัตน์ คุณพระอรหันตายกใส่เศียรเคียนเกล้า คุณวิชา
ความฮู้ครูสอนชี้ช่อง สองมือยกใส่เกล้าประนมไหว้สู่วัน คุณเก้าชั้น²แปดหมื่น³ชั้นธา ข้า
ขอยอมือนบ⁴ใส่เศียรเวียนชี คุณความดีเลิศล้ำศีลธรรมอยู่ส่ง ให้มาลงช้อยแก้แปดชั้นบัน
ธรรม ทุกที่ก้าคุณแห่งอาจารย์ ขอให้มาชู้ชักช้อยปองปูนปอง กับทั้งสองคุณก้ามารดา
พ่อแม่ ให้มาแลหล้าเยี่ยมเตรียมแต้มขีดเขียน ข้าขออนเหม็ดเกลี้ยงเทวาฟ้าล้น คุณ
พระจันทร์ส่องแจ้งให้มาเข้าช้อยชู คุณผู้ฮู้ยึดแห่งธรรมะกับทั้งเทพารักษ์แผ่นไตรเพื่อน
พื้น ให้มายืนแลจ้องมองนำเขียนขีด อย่าได้มีเดียดฮ่อนยามเข้าขีดเขียน ขอให้ไวเร็วลัด
ปานลมเซยไม้ คราวเมื่อเขียนขีดแต้มให้แกมข้อหลั่นไหล ขอให้ได้สมดังใจประสงค์อย่า
ให้ผิดทำนองให้คล่องคือคำว่า ขอให้ชาวไวกล้ำปัญญาแหลมแต้มแต่ง แปลงเป็น
กลอนอ่อนน้อมถนอมเว้าหม่วนหูแท้แหลว

¹ เป็นคำกลอนพรรณนาธรรมชาติ ดิน ฟ้า อากาศ และสัตว์บก สัตว์น้ำ รวมถึงมนุษย์เป็นทำนอง
และสำนวนของไทยอีสานแท้

² พระพุทธรูปทั้ง 9 บท

³ พระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า มีมากถึง 8 หมื่น 4 พัน พระธรรมชั้น

⁴ ยกมือไหว้

บทบรรยายธรรมชาติ

พอเมื่อล้งกาศลำฟ้าอำเสียงคะนองพ่นเยื่อ¹ ผุ่งหมู่วาโย²พัดป่าไพรตรงด้าว
ปักหนาวจักฮ่อนนอนหอมฟ้าหลั่น³ สุริยันต์แผดไหม้ไพรด้าวด้านดง หลังดูเลียบเขต
ซึ่งพงป่าคณาไพร เห็นแต่ดาว⁴เตยตกหล่นเหลืองเอื้องพื่น ยามกลางคืนลมจ้าวหนาว
เย็นหมอกอ่อน นอนก็หลับยิบ⁵น้อยคอยมือใหม่มา เมฆาฮ่อน⁶ออกสะออน⁷ปีเก่า พฤษ
ภาล้งเข้ามาแล้วลึค้อยเย็นแท้แหลว

แต่นั้นพอเมื่อเดือนหกเด้า⁸พฤษภามาฮ่อม เมฆลาแก่งแก้วเหลืองเหลือง
หล้ามอ เมฆเคลื่อนย้ายกำฝ้ายอาคเนย์ ฝนลิวาย⁹ฮ่ำตกแผ่นภูมิพรหมพื่น ฝนลิคินมา
เยียมคณาไพรไม่ป่า คราวเมื่อลาจากแล้วก็แสนฮ่อนฮ่ำคะนิง¹⁰ ฟังเสียงฟ้าฮ่ำฮ้องบอก
ล้งสัญญา แต่มันผุ่งหมู่ปลาในวัง¹¹ก็ขึ้นชมหัวช่อง ไผกะปองหวังได้ชมเขยน้ำใหม่
ผุ่งไม่ได้ยินแล้วขึ้นบาน ฟ้าฮ้องด้านบอกต่อหัวกลอย¹² ฟ้าลึกลับคินมาส่งเสียงลาไม่
ผุ่งหมู่กลอยฟังแล้วยินสะออนโอ้อ่าว บอกว่าฟ้าจากแล้วลึกลับเยียมฝ้ายเยียม¹³แท้
แหลว

¹ โฉนแหละ; เป็นสำนวนเก่าชาวไทยอีสาน

² วาโย คือ ลม

³ ฟ้าหลั่น

⁴ ลูกดาวใช้กินแทนหมาก เวลากินหมาก

⁵ ชั่วครู่

⁶ ร้อน

⁷ ปลาบปลื้มยินดี

⁸ ต้น ๆ

⁹ ตกประปรายแล้ว

¹⁰ คิดห่วงใย

¹¹ หนองน้ำใหญ่-ลึกลงตามธรรมชาติ

¹² เถามีหนามหัวใหญ่ ดิบ ๆ จะคัน ต้องแช่น้ำนิ่งให้สุกจึงกินได้, คราวข้าวยาก หนักแ่ง กินแทน
ข้าวได้ ปัจจุบันยังมีขายที่ตลาดสดอำเภอวารินชำราบ

¹³ เยียมเป็นสรรพนามไทยเดิม หมายถึง เรา ฉัน กู

คราวนั้นยามเมื่อฟ้าอำฮ้องก้องส่งสัญญา ดังอยู่เทิงเวหาครั้นเค็งกายฟ้า
ฝูงคนาลัต์วี่ลินยินสะออนพ็อนแอ่น ลัต์วี่อยู่แดนโลกกว้างทางกำฝ่ายอีสาน มองเบิ่ง
เมฆแล่นต้องตามย่านเวหาแลเยอะ คือดังดงดอยหลวงขอบพะลานภูมิพื้น ลัต์วี่ก็มึนตา
จ้องเมโม¹ เมฆผ่านไพรพะลานเถื่อนไม้ใบพั้วฮ่มเย็น บ่มีได้ห่างเว้นเมฆแหล่นเสี่ยง
คะนอง ฝนก็ฮวยฮ่ำตกหลังรินอำย้อย ลมพัดวอย ๆ แก้มแกมฝนหมอกอ่อน อำปาดอน
เหล่าเชื้อเหนื่อได้แผ่นดิน พอแต่ฝนเปียกจั้นพื้นแผ่นปัตตะพี เหลียวเบิ่งภูมิแถวเขา
เถื่อนพะนอมแนวไม้ ศรีวิไลเขียวฮ้วนนวนละของไม่ป่า มวลพฤษาชาติไม้ใบช่องช่อ
เขียว ตากก็เหลียวดูแล้วยินสะออนช้อยขึ้น เพื่อว่าภูมิภาคพื้นมีหน้าชุ่มเขียวแท้แหลว

แต่นั้นพอแต่ฝนเทียวได้ไปมา ฟ้าปวงระดูปีล่องย้ายกลายเข้าพฤษภา ฝูง
หมู่สาขามิเขียวฮ่มเขียวฮ่ม ลมก็ตีปั่นเปี้ยง! เผลียงต้องหงาคอม ฟ้าก็ฮ้องบอกพร้อมลิ
คีนตัวมาวนแท้แหลว ทั้งหมู่เทโว²ฝนล่องลงมาพร้อม พอแต่ขอม³เบิ่งได้ฝนฮวยฮ่ำ
แผ่น แดนพะลานโคกกว้างปวงหน้าชุ่มเย็น ฝนก็บ่ได้เว้นเย็นเข้าเหล่าลงก็หากหลายวัน
คีนล่องไปนานล้ำ พอแต่ฝนฮ่ำแล้วหนองนาฟ้าใหม่ น้ำก็ไหลล่องทางทางเข้าสู่วังตลอด
ไปบ่ยั้งห้วยหนองหนองบึง ฝูงหมู่ปลาในวังก็ขึ้นชมหัวฮุ่ม เขามาชุกกันเต้นชมวังย้ายที่
ระดูปีใหม่ตั้งปลาหัวอะเหียว⁴หัว

คราวนี้ฝนตกหั่ง⁵ปลาชมน้ำใหม่ น้ำเก่าไหลรอดพื้นปลาเต้นเถื่อนวัง พวก
หมู่ปลาคอ⁶กั้ง⁶แกมหมู่กระแยงโค⁷ เขาก็เอากันชมขึ้นวังเวิน⁸น้ำ ปลาเชิงคำ⁹แกมกั้งฝูง
ชีวคาบเหยื่อเพื่อย่อยตามเลียบต่าย¹⁰ลายหัวยั้งผ่อง มั่นสยงกันเต้นสนุกชมน้ำใหม่

¹ ศัพท์บาลี แปลว่า เมฆ

² ศัพท์บาลี แปลว่า ฝน

³ ลังเกตดู

⁴ ปลาหัวเราะ

⁵ น้ำขัง

⁶ ปลาช่อนลายตัวเล็ก ๆ ตาแดง ๆ

⁷ ปลาแขยงใหญ่

⁸ น้ำวน, เป็นเกลียว

⁹ ปลาหมอเหลือง

¹⁰ ขอบ ๆ ตามชายฝั่ง

ฝูงหมู่ปลาแซว¹ไถ่ก็ซอซ่องสู่ตัว สนุกซมเกือกกั้วน้ำใหม่ในวัง ฟังยินทม ๆ² เสียงหมู่
ปลาบึก³บ่อน ทั้งปลายอน⁴ดุ๊กไอ้⁵เทโพคำว้า เขาก็มาติดบ่อนประสงค์เดินเถื่อนวัง⁶
ฝูงหมู่ปลาโตเต็ม⁷แกมหมู่ปลากด สับกับปลาเชือก⁸ขอไล่กันน้ำแก้ง ปลากระแยง⁹ดุ๊ก
คำวาวนา¹⁰ ซ่อนต่อซออยู่ตามแม่น้ำยามเช้าค่ำแลง ดุ๊กหลด¹¹เดินวังแห่เล่นในวังสน
ละวณเวียนไหลไล่กันทั้งเดิน ยามกลางเว็นซิวอ้าว¹²ขาวนาแม่ลูก ปลาชีวมาไล่แซ¹³ลีไป
ชนโง่งนหิน¹⁴ หลดหลดน้อยสิขบไล่ปลาโต ปลาสุดโง¹⁵สบยาวลีไล่แทงฝูงคำว ฝูง
ปลาขาวมนน้อยถอยหนีจากถิ่น ยินแต่เสียงติดน้ำกลัวย่านแห่เล่นหนี กดกาลีซุ่มซ่อน
นอนอยู่กลางเว็น หากลิเห็นดีกันเมื่อคราวหลังพุนายลุนได้ฝูงโตได้ท่า หากลิกลับถ้าว
ป็นพาเข้าสู่วังแท้แหลว

¹ ปลาที่มีพินงอกเหนือปาก 2 ซี่

² เสียงดัง

³ ปลาน้ำจืดขนาดใหญ่ที่สุดในโลกอาศัยอยู่ในแม่น้ำโขงเท่านั้น

⁴ ปลาทราย สังกะวาด

⁵ ปลาตุ๊กอูย

⁶ เปลี่ยนที่อยู่

⁷ ปลาชะโดคล้ายปลาช่อนมีแต้มจุดดำ ๆ

⁸ ปลาเนื้ออ่อน

⁹ ปลาแยง

¹⁰ ปลาขาวนา

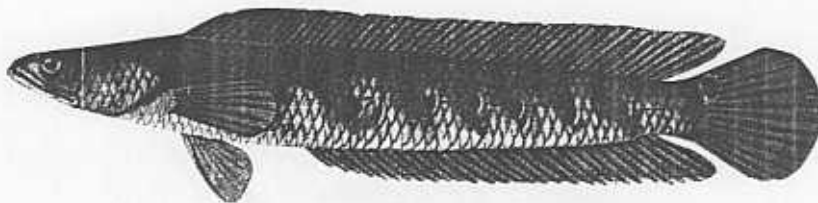
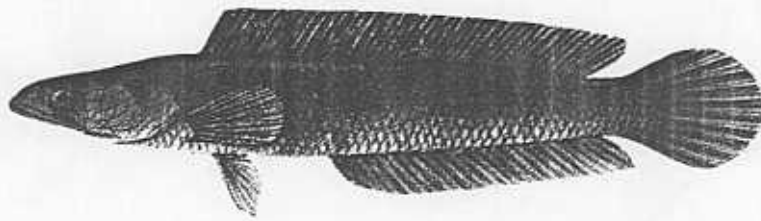
¹¹ ปลากระทิง

¹² ปลาชีวใหญ่

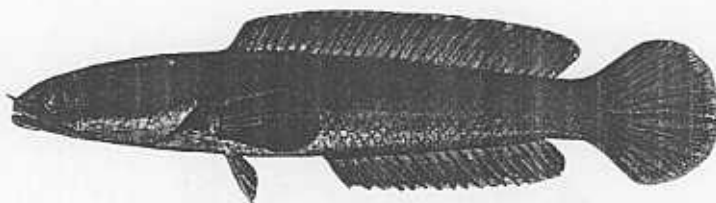
¹³ ปลาจระเข้

¹⁴ ชะง่อนหิน

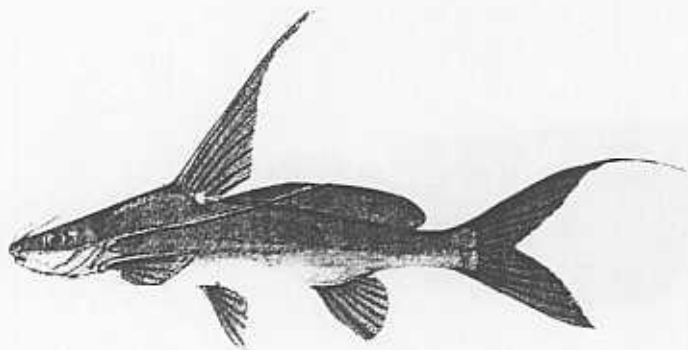
¹⁵ ปลากระทุงเหว

ปลาคือ (ปลาช่อน)

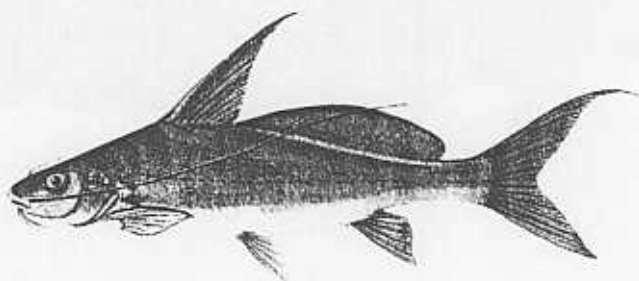
ปลาก้าง

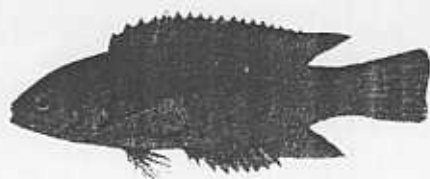
แขยงธง

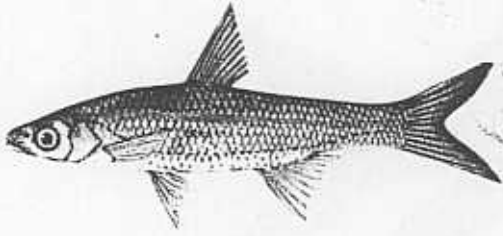
แขยงข้างลาย

แขยงใบข้าว
ปลากระแยง (แขยง)

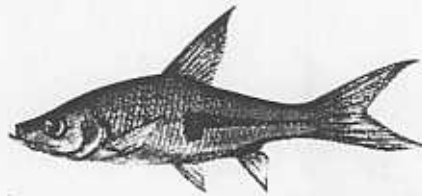
ปลาเข็งคำ (หม่อเหลียง)

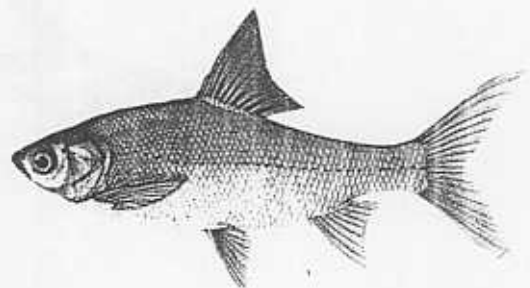
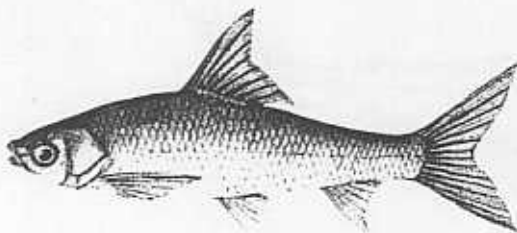
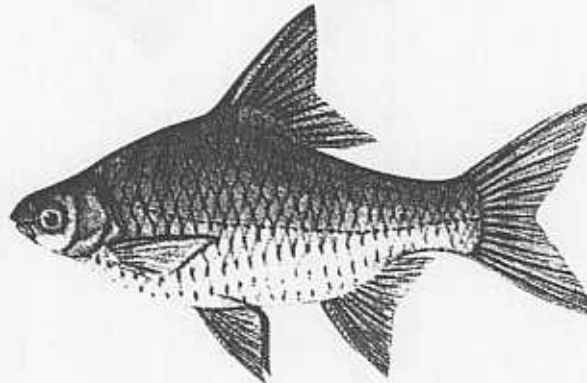
ชีวกววยข้างเงิน

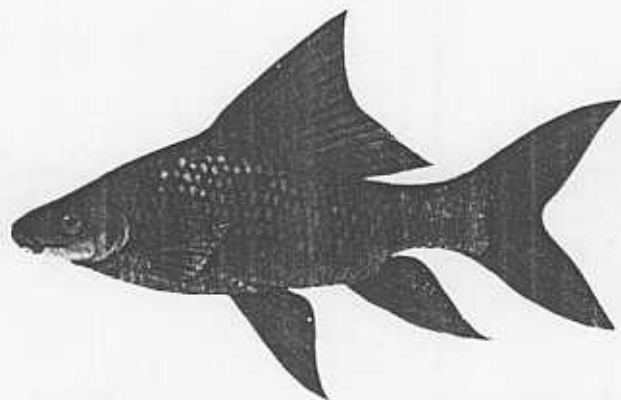
ชีวกบไผ่

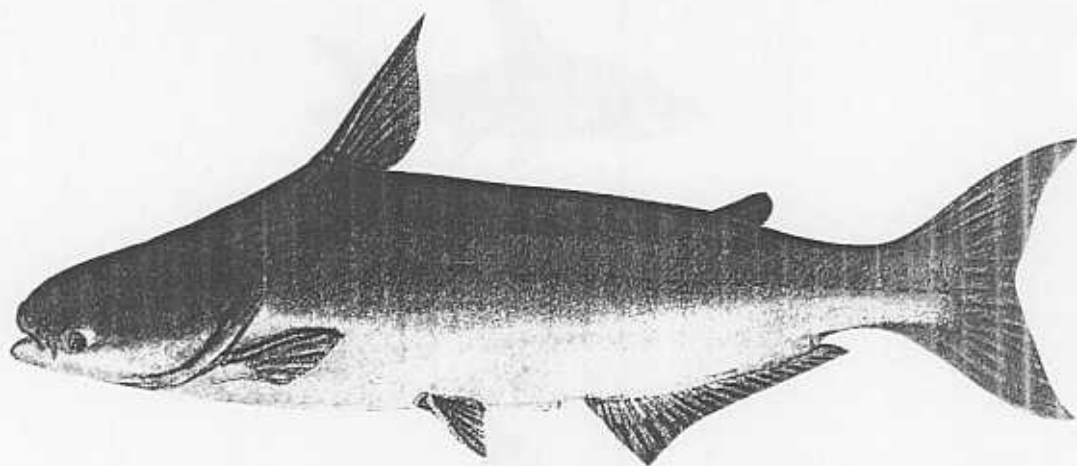
ชีวก้างขวาน
ปลาชีว

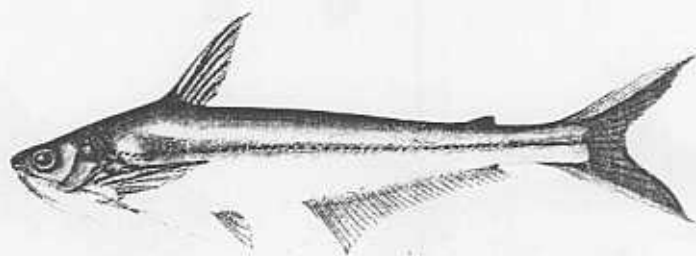
ปลาขาว

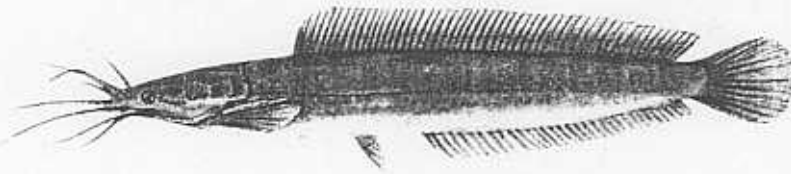
ปลาอีตุ้ (ปลากา, เพี้ย)

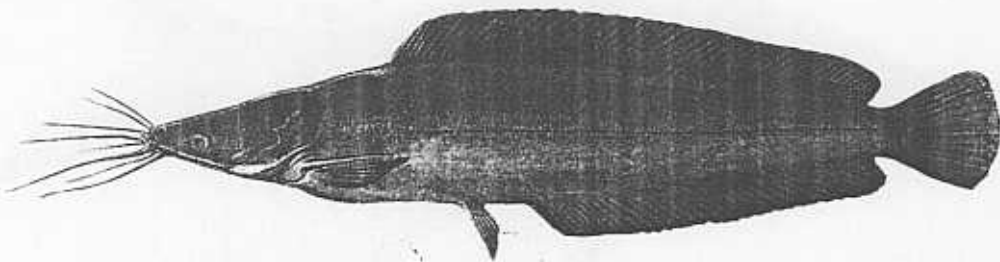
ปลาบึก

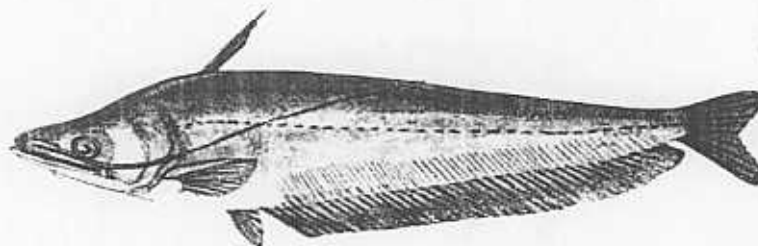
ปลายอน (สังกะวาด)

ปลาตุ๊กไข่ (ตุ๊กขุย)

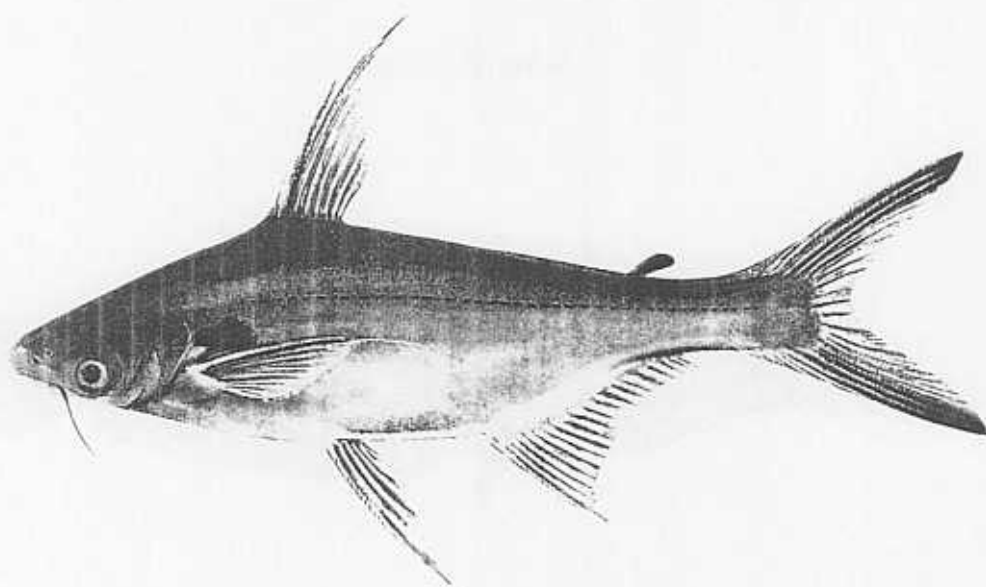
ปลาตุ๊กหลด (ตุ๊กด่าน)

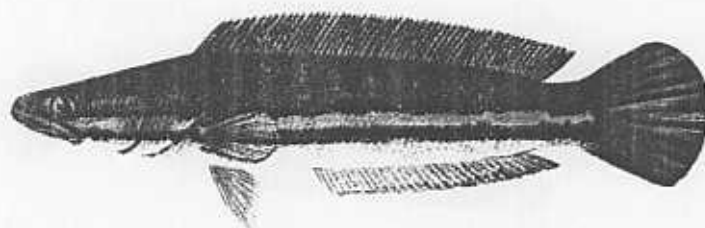
ปลาค้าวท่า (เค้าดำ)

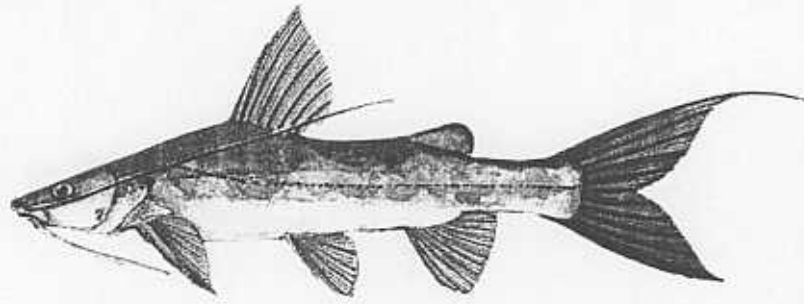
ปลาเหิม (ปลาเนื้ออ่อน, นาง)

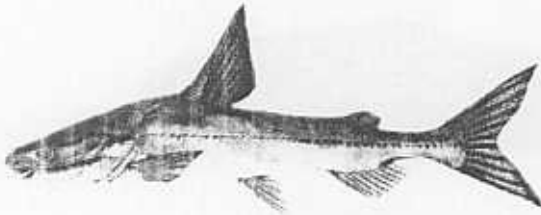
ปลาเทโพ

ปลาโด (ชะโด)

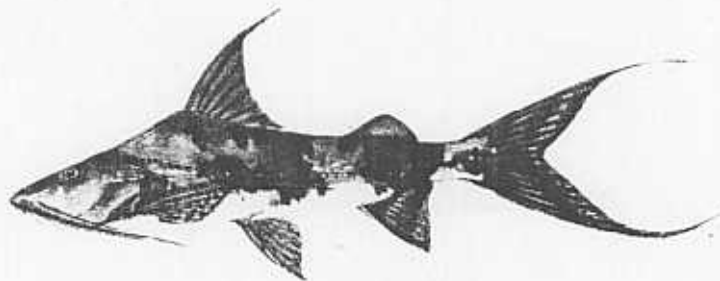
ปลากดเหลือง

ปลากดหลาว

ปลากดหิน

ปลาแซ่ (จระเข้)

ปลานิล

ปลานิล (กระตัง)

ปลานิล (กระตัง)

แต่นั้น ฝนรินย่อยอำนาฟ้ากอง ฝูงหมูสัตว์ขึ้นช้อยคณาเนื้ออยู่เย็น ยู่ทาง¹
หาตีดั้นชมป่าคณาตอน ทั้งพฤษยามาสีหมู่พะยอมแนวไม้ ศิวไลเขียวล้วนมวลไพรไม้
ป่า ฝนตกมาเล็กแล้วเขียวอ้วนอ่อนงาม ทั้งตลอดทุกถ้ำดาส่องมองดู ชุ่มพุ่มเพื่อยหมู
เครือมันเกี่ยว ตาคูเหลียวไปถ้ำอัมพะวัน²ในป่า ผลผลาซอชองเต็มด้นหล่นเหลือง ยาม
เมื่อลมเป่าเปื้อนเหลืองหล่นลงดิน ฝูงหมูลิงโดนตกไล่กันพันไม้ หลังเห็นไพรสณฑ์ชั้น
หิมะวันเขตป่า เห็นคณาหมูไม่ทรงพุ่มอุมเขียว เหลียวเบิ่งลำดวนตัวบุปผาหอมอ่อน ออ
ระซอนหมูไม่พะยอมใกล้ป่ายัง หอมตอตั้งชั้นสี³ดุสิดา ยังหอมถึงพรหมมาภัสสระ
หอมเข้า สัตว์ก็มีวชมซอนปวงคณาเผิง⁴ต่อ ชมมาลากลิ้นคู่อาเยเข้าอาบละอองแท้แหลว

แต่นั้นฟ้าฝนน้องสงไสยคณที่ ให้คณาแนวไพรอยู่เย็นมีสร้าง บ่ได้ไฉวางถึม
ไพรพระยอมน้องพี่ ระดูปลั่งล้าก็ลงช้าช้อยชู ฝูงคณาสัตว์ผู้ยืนสะออนช้อยขึ้น พากัน
ปีบแหล่นดั้นชมด้าวด้านดง เก้งปาวโป้ง⁵ฝูงหมูกวงฟาน เขาทะยานหนีผาป่าเลาคอย
เยียม เขาก็เตรียมกันเต้าหลายตัววิ่งแหล่น เขาก็ขึ้นด้นไม้กล้วย่านหมูกระแต อัจฉรรย์
เด่ แซ่⁶หางยาว ๆ สังปได้ฮอง⁷นั่ง บาดกระต่ายหางก้อม ๆ⁸ สังมาได้นั่งฮอง สัตว์พวก
พ้องผองหมูชะนีใน เขาก็เอากันชมหมูชะลา⁹แนวไม้ งอย¹⁰อยู่ตามเครือไม้ชะนีแกมพวก
คว่าง ฝูงกระแตออกจ้อน¹¹เห็นอัม¹²ไต่เครือ

¹ สุนัข² มะม่วง³ ดุสิต สวรรค์ชั้นที่ 4⁴ ผึ้ง, ต่อ⁵ เก้งร้องปาวโป้ง ถ้ากวางร้องปีบโป้ง⁶ จระเข้⁷ รอนั่ง⁸ ลั่น ๆ⁹ ผลาคือ ผลไม้¹⁰ เกาะอยู่, ห้อย¹¹ กระแต กระรอก กระจอน¹² อีเห็นอัม

สั่งมาเหลือหลายแท้คณาฝูงอยู่ห่าน ตามพะลานเถื่อนด้าวชมไม้ป่ากระเบา¹ มีหมูกต² ปิดเป้าเค้าอ่านขานคอนแท้แหลว ทั้งหมู่กาโก³ลับไตคอนโดนเด่น บ่จักเห็นจักอ้ม ลิงลม⁴สัตว์ป่า แถมคณาหมู่เอียงเสียงฮ้องทั่วไพร เอียงไตไม่ชมป่าโพธิ์ทอง มันก็แซว ๆ เสียงบมีโตฮ้อง ลางเถือแซว ๆ ฮ้องโตเดียวเหมิดหมู่ นักปราชญ์คิดฮอบฮู้แนวเอียงต่าง หงส์แท้แหลว

ฝูงหมูนกขุ่มโป่งเปิดปากกระหาซัน สनละวนเหลือหลายอะเนกนอง ชันฮ้อง มีหมู่เขาทองดู่ขันคูเอี้ยกู่ ฐ⁵กะมีอยู่ฮอนเหมือนแท้ดังคน ฝูงหมูสัตว์มากล้นชมชื่นใน ไพร พอเมื่อฝนฮวยฮำขุ่มเย็นหายฮอน ออระซอนฝูงไม้เขียวสมเขียวฮ่ม⁶ ลมก็ตีเป่าไม้ใบ คั่วฮอนโยน นับได้ครรณาล้าฝนฮำไม้ป่า พฤษภาล่วงล้ำสีกายเข้ามิดุณา ฝูงประชาชน เต้าทำนากล้าหวาน กาลระดูล่วงล้ำฝนย้อยหลังลิน ไผ่ก็ตกแต่งไว้ทำไสนาสวนเขา ประมวลมาครบสู่แนวพันธ์กล้า กับทั้งสาละเข้าปักดำปลูกหวาน ภูมิสถานแผ่นพื้นผอง เข้าชะฮุ่มเขียว แต่นั้นนับแต่ฝนเทียวได้หลายวันข้ามลวง เหลียวเบ่งนาท่งก้างภูมิพื้นก็ ต่างหลัง กับทั้งวังเงินน้ำหนองนาเข้าก่อง⁷ ฝูงพฤษภชาติขึ้นสาละ⁸ พักกองงาม มองดู ตามแถวจ่าย⁹สายพะลานเลียบห้อง เห็นสาละก่องก้านเขียวฮอนปงซอน พอแต่เดือน เจ็ดฮอน¹⁰ลงนากล้าหวาน ระดูลผ่านเข้าเดือนนี้หวิมา สาละเข้าเขียวสมเขียวฮ่ม แสน อุดมเลิศล้ำฝนห้งท่งนา เข้าแลกล้ำกะแตกหน่อออกก

¹ ไม้กระเบาลูกมีรสเมา สมุนไพรรักษาโรคเรื้อน

² นกกตแดงร้อนปัด ๆ

³ กาโก คำบาลี แปลว่าฮีกา

⁴ ตัวนางอาย

⁵ คูรัก

⁶ ป่าไม้เขียวร่มรื่น

⁷ ไบฮ่อนค้อมลง

⁸ ข้าว

⁹ บริเวณ

¹⁰ จวน ๆ

ฝนก็ตกฮวยอำบมีวันเว้น ยามเฝ้ามองเห็นแล้วอนซอนเข้าอ่อน ไบมันเขียวก่องฮ้วน
ชวนให้ล้าดู ใฝ่ก็คิดใคร่อยู่ดูหล้ามองฝน ยู่ทางสาสิ่งามชะอุมเขียวเฮียวฮั่ว เห็นแต่ข้าว
นัวปุมเป็นชุมเลียบฮ้อง ระบุฝนถ่อง¹ล้ำยามเข้าแก่มาน² กาลระบุฝนเต้าหลายเดือนถ
วนถึ ผุ่งสาสิ่งก่องก้านมานเหลื่อมซอซอน พอแต่เดือนสิบซอ³มาถึงแกมถ่าย ได้ยินฟ้า
ลั่นก้องเสียงห่าวครึ้นบน บักฝนจักฟ้าเมฆาแตกตื่น มีนตาดูท่งก้วงฮวงเข้าก่ายกัน
ต่อแต่นั้นฟ้ากะหลั่นเสียงวอน ตอนระบุมาถึงลิ้งลาภูมิพื้น ฝนจักคีนเมื่อฟ้าลิไลลา
พรากห่าง ปางเมื่อเข้าแก่แล้วฝนฟ้าลิ้งลาแท้แหลว

แต่นั้น ฟังเสียงเค่าครึ้นก้องฟ้าเหงา⁴ระงมฝนแต่เนื่อะ หากระบุปีถึงล่วงมา
นานล้ำ⁵ คั่นแม่นถึงยามแล้วไลลาฟ้าสั่ง ลิกลับหลังตำวป็นลำน้องตำวเมื่อแท้แหลว

ค้อยอยู่ดีเยื่อะ...สาสิ่งเข้าในนาฮวง⁶ก่อง ฝนลิไกลจากน้องฮาม⁷หังท่งนา
ลาชาตัวข้าว⁸นัวน้องพี่ บัดนี้ถึงเขตแล้วลีฮามฮ่างจากไป ฟังเสียงฟ้าฮ้องบั้ง! เอ็นสั่ง
ห้วงลอย ทั้งห้วงมันหมู่สาสิ่งตัวหัวบัวน้ำ สารภีกลอยป่าผลผลาหมากไม้ นาวลัมเหวอ
หวาน นาวตาลพร้อมพะยอมฮัง⁹ ให้ค้อยอยู่ดีเยื่อะ...พี่จักลาจากน้องคองได้ห่างกัน
ก่อนแหลว

¹ ครึ่ง กิ่ง

² ข้าวตั้งท้อง

³ จวน ๆ

⁴ ฟ้ามีฝนจะตก

⁵ ระบุ; ฤดูกาล ล่วงมาถึงนานแล้ว

⁶ รวงข้าว

⁷ เว้น ห่าง

⁸ เป็นหมอกมัวปกคลุม

⁹ ไม้รัง

แต่นั้น ปวงหมู่ผลผลาไม่พฤษาใบดวงดอกพุ่มเยื่อะ ฝูงหมู่กลอยผ้าพร้อม
ทั้งหมู่หวั่นแค้นเยื่อะ ฟังเสียงฟ้าฮ้องตั้ง! เอ็น¹สั่งสลาหนี เขาก็แซว ๆ นำห่มเหงา
ทั้งฮ้อง ฟังดูสองฮิมด้ายชายดอนเขตป่า ปวงพฤษาชาติไม่ฮ้องจมน้ำ ว่าโอนอ...
จักว่ากรรมยังได้ ได้ฮามฝนฟ้าถ่อง ฟ้าจึงไกลจากน้องให้เงินแห่งชาดฝน ฝูงหมู่เครือ
มันต้นสาลิกะเอ็นใส่ ปวงคณาป่าไม่กี่ยืนเศร้าโศกเหงา พวกกันน้อมต่อเจ้าฟ้าห่มเมือง
แทน ว่าให้กลับคืนมาไผด²ปุนปางแค้นก่อนก่อน อย่าได้ไปไกลล้าให้มาฮ้ำพื้นแผ่นดิน
มนุษย์โลกก้วงหวังผ้อ³ฝั่งฝนนี้แล้ว พวกกันแซว ๆ เอ็น⁴หาฝนให้กลับตัว⁵ พอได้ผาย
ไผดน้องเสถียรหมั่นอยู่ดี ก่อนก่อน

แต่นั้น ฟ้าตอบด้านมองหมู่คณาไพร บอกให้ฝูงสาลีหมู่หวั่นกลอยพร้อม
ให้ถนอมเครือตั้งเสถียรสมชนฮ่มน้องเอย อย่าได้ลุ่มแผ้ววางถิ่มเก่าเครือ ทั้งมาก
เชื่อมั่นต้นหวั่นบัวพัวหย่อน ๆ อย่าพากันเดือดฮอนถนอมหมั่นอยู่ดี ทั้งหมู่สาลีพร้อมนา
หนองฮัวไฮ ให้ค่อยเลี้ยงลูกไว้ซามถ้ำพืมาก่อนแล้ว ฟ้าก็กลอยกล่าวเอ็นบอกต่อหวั่น
ทั้งผลาหมู่ผลแนวไม่อย่าได้ไถกันถิ่มให้ปกครองเลี้ยงไพร่ คราวฟ้าไกลจากเจ้าอย่ามี
เศร้าห่มเหงา ฟังยินเสียงครืนเค้าฮ้องส่งทางบนคือดังเสียงภูเพ⁶ สนั่นเนื่องเทิงฟ้า อยู่
เทิงเวหาก้องเสียงวอนเอ็นส่ง ดังตลอดต่อเท่าเสียงห่าวครืนเค็ง

¹ ร้องสั่ง

² โปรด

³ หวังพบกัน

⁴ ร้องเรียก

⁵ กลับคืนมา

⁶ ภูเขาพังทะลาย

ฟ้าสั่งน้องเอ็นลั้งหัวกลอย ทั้งหิวมันหน่อเครือลำอ้อย พากันคอยนอนแล้ง
เป็นแซงแตงป่า ฟ้าสิได้จากเจ้าวันนี้สืลวงไปแท้แหลว มันหากจำเป็นแหลวระดูปีสิ
เคลื่อนที่ ปีเดือนมาล่องเข้าลิเซายังอยู่บ่เป็นน้องเอ้ย บ่อยากไกลหลีกเว้นพรากห่าง
หิวมัน แต่ว่าเวรจำใจให้ห่างเหินไกลล้า บ่ได้มาอำให้นาหนองเปี้ยกชุ่ม ชุมพฤษาป่า
ไม่เขินแห่งขาดฝนคราวนี้ จุนใจแหลวฝนสิลาฟ้าฮ้องลั้งเด่นอ จึงได้นัดพรากพันภูมิคุ้ม
ช่วงนะที่ เถิงระดูปีแล้วสิกลับมาอำแผ่นดินมนุษย์โลกกว้างคงสิได้อยู่เย็น คราวนี้หากสิ
ได้ห่างเว้นฮามหมู่หิวมันจริงแหลว ว่าเย้อะ...ว่าให้เทียบระ^๒คาคงอยู่เกษิม^๓เดิมเท่า อย่า
ได้เหงาใจห้อยเสียวทรงอุปห่างพีเน้อ ให้เจ้าทรงปงฮ้วนถนอมดุ่มไพรพล ฟังเสียงดังจัน
ๆ^๔ฝนลิตาวคั่นเมื่อ ฟ้ากะขานเสียงวอนทึนทองคะนองพื้น บ่ได้คืนมาเยี่ยมหิวมันมีม่วง
ไลจากอากาศกว้างสิกลับเข้าสู่แดน^๕ ลากจากแดนภูมิพื้นปัตตะพีแห่งไหน เสียงดังไกลครืน
ก้องคะนองหาวทั่วดวง แท้แหลว

แต่นั้น ฟังเสียงฟ้าฮ้องโป้ง! ถ้าฝ่ายอเมริกาพุนเย้อะ เวียนไปไซจิมินถิ่นแถว
นครกว้าง แต่มันกลอยก็เฮฮนเทิงห้วงฝนคะนิง โอ้อोनอ...ฮ้ายเอ้ย ฮ้ายฝนไลลาน้อง
บ่มองถอยพรากห่างแลนอ มันกับกลอยพากันฮ้องอำให้น้ำฟ้าท่าฝน ฟังเสียงดังจัน ๆ
ถ้าฝ่ายเยอรมันพุนเย้อะ ยินแต่เสียงลมผันปั่นเวียนลงพื้น บ่ได้คืนมาเยี่ยมไกลกันพราก
ห่างไกลจากชุมบวบน้ำแถวหนองห้อง^๖สะพัง ฝนจากฟ้าสิเอ็นลั้งไพรพะนอม ผุงหมู่แถว
วังเวินกะจ่มน้ำทั้งฮ้อง บ่ได้ครองเห็นหน้าฮามเซยเปี้ยกชุ่ม ชุมพฤษาชาติไม่สิเขินแห่ง
ไหนผง

^๑ ฤดูกาล วันเดือนปี ก็หมุนเวียนเปลี่ยนไป ตามฤดูกาล จะหยุดนิ่งไม่ได้

^๒ มันคง

^๓ เกษม

^๔ จัน ๆ เป็นลักษณะนามของ เสียงฝนตกหนัก

^๕ แดนชาวอีสานเชื่อว่าเป็นเทพที่บันดาลให้ฝนตกลงมา

^๖ ห้อง คือทางน้ำไหลในป่า ห้วยปลายนา สะพัง คือ สะ หรือ หนองน้ำธรรมชาติ มีอยู่ทั่วไปตามพื้นที่ราบลุ่ม

ฟังเสียงฟ้าฮ้องป้าง! ถ้าฝ่ายโตเกี่ยวพุนเย้อะ ผุ่งหมูกลอยแลลัดสองแถม
แกมเอ็น คันแม่นเดินนำได้สิไปนำบให้ห่างแท้แหลว นี่หากไปบได้จึงแขนหน้าสองดู
พวกหมุ่มันอุมู่กะคิดอยู่ในดอน มีแต่वनเวียนนบจ่มนำดีค่อย ขอให้ไปติด่อนสายสมร
อ้ายพี่อ้ายเยียมเอ๋ย จงคอยกลับตัวย้ายมาฝ่ายหมายดอนแต่ก่อน อย่าได้เสียเมยเลี้ยว
ลีมเยียมน้องพี่หลายเน้อะ คันพี่ไกลห่างแล้วสิแขนหน้าต่อผู้ใด อย่าได้โลลาถิมจิมพลี
จิว่ม่วงหลายเน้อะ คันหม่นฝนจากแล้วสินอนแล้งถ้าวตายแท้แหลว

แต่นั้น ฟ้าก็กะเคลื่อนย้ายฮ้องสั่งสามที ว่าค่อยอยู่ดีเย้อะ...สาระก็สร้อยมัน
แขงแตงป่า ทั้งผลลูกไม้สาละเข้าให้อยู่คง กับทั้งดงดอนไม้ไพรพนาอย่าหวัง ดวง
มาลาดอกต่างอย่าเห็นแห้งเหี่ยวเหงา คำพี่เอ็นสั่งเจ้าจำ² สามที สิได้หนีฮามเขยล่อง
ไปวันนี เถึงเวลาดีได้ฝนไล่ฟ้าสั่ง เสียงทะเล้งเกือกงตะโพนตั้งตีตั้ง เสียงกระดังดังต้อง
กลองตุ้มก้อมตะโพน ดังอยู่บนเวหาฟ้าสาละวันเค่าครั้น คือดังปิ่นลั่นต้องผาล้านแตกเพ
เสียงดังเวเมื่อพื้นนาคาโลกลุ่ม ชุมคณานาคฮักก็แถมให้สงพร ฟ้าฮ้องจันเฮ่วนเทิงบน
คือดังดนตรีขับกล่อมซุงขอไค³ เสียงดังไกลถึงเท่าเวหาฟ้าก้อง ดังฮอดผาสาทก้องเทิง
ฟ้าลวงลงแท้แหลว แต่มันฟ้าก็ฮ้องหน้าเรื่อเย็นสั่งเวหา สิได้โลลาฮามบวกหนองคลอง
น้ำ ฝนบ่มาฮำให้นาหนองสิขาดแห้ง สิได้วางบวกน้ำแถวห้วยหนองบึง ฟ้าฮ้องดัง! สิเอ็น
สั่งผู่ปลา ปวงหมุ่มัจจาเนาอยู่ในวังน้ำ ฝนบ่มาฮำให้ผู่ปลาน้อยใหญ่ ให้ค่อยอยู่ดี
เย้อะ... อย่าได้เงินขาดน้ำจำเรียวหม่นอยู่ดี อย่าได้มีโพยต้องสถานฮมเอื้องหม่ม ยูท่าชม
ติดบ่อนในหนองถ่วงวัง ฟ้าฮ้องป้าง! บอกสั่งนทีหลวงทั้งหมู่ปลาในวังสุโตมอญเยียม มี
ปลาเชอมปลาควาขวานากุ้งก้าง หมู่ปลานางติดน้ำฝนฟ้าสิสั่งลา

¹ ชื่อมันป่าชนิดหนึ่ง

² สั่งแล้วสั่งอีก ๆ

³ นาค ตามความเชื่อชาวอีสาน นาคมีเมืองอยู่ใต้บาดาล

⁴ เสียงดนตรีประสานกันกับขอ ซลู่ย แคน

แต่นั้นฝูงหมูปลาในน้ำได้ยินเสียงเอ็นสั่ง พวกกันขานตอบด้านหิวให้จ่ม¹น้ำ ว่าโอ้น้อ...สังสิไลลาน้ำนัทที่หลวงให้แห่งเปล่าสา²น้อ แดดสิเผาแผดฮอนฝูงซำก็ส่วนตาย พวกหมูปลาแซวไก่แกมหมูแยงโค เขาก็ออกันมาจ่มหาดีค่อย² บ่หวังคงเห็นได้ คณาฝนฟ้าใหม่ น้ำเก่าเงินขาดแห่งปลาน้อยก็ส่วนตาย มองดูยาบ ๆ ย่ายปวงหมูชีวขาวพวกันวอนหาฝนฮ่าเฮอนฮ้องว่า โอ้น้อ...พระพี่ไกลห่างเว้นสังบั้งแต่หัวปี³ พอได้ลงวังหลวงแม่นัทที่วังก้าง นับแต่ฝนสังน้ำคณาฝูงก้าง⁴ ต่างก็บับແหล่นเดินมาจ้องผ่อง⁵แนม มีแต่แถมเสียงฮ้องเฮอนโอ้อ่าว คราวเมื่อฟ้าหล่นเปรี้ยง! ปลาน้อยก็อ่าววอนพวกันนอนมองเยียมคอยฝนทุกเช้าค่ำ ทุกค่ำเช้า⁶ คอยถ้ำตั้งแต่ฝน พวกกันคิดอ่าวโอ้ถึงฟ้าอยู่บวาย นับแต่ฝนเคลื่อนย้ายเอ็นสั่งฝูงปลาคราวนั้น เป็นที่เวทนาเสียงหมูคณาสัตว์น้ำ ปลาแข่งคำหัวช่องชีวขาวไห⁷สนั้น สารพันติดน้ำโดนเดินฝนใสวัง พวกหมูปลาคอ⁸กั้งกอดก่ากะคือกัน ต่างตัวเอากันบับແหล่นหาวังน้ำ ฝนปมาฮ่าให้ฝูงปลาตื่นแคว่แคว่แนวปลาเงินขาดน้ำสิตายค้างอยู่หว่างตม ทำฉันใดจึงสิได้อยู่มี⁸ปีใหม่ ฝนตกฮวยพอได้ชมเขยวังหมูฝนลงเต้า ปลา⁹ก็เหงาซงโอ้โสลงสิตายเปล่า เหงา⁹บมีขึ้นในทรงให้เหมื่อยมะโน สุดที่เฮอนฮ้องในหนองกะตายเปล่า ฝนบ่คืนโผดเจ้าเฮให้เถื่อสอง⁹ ยามเมื่อฟ้าสั่งน้องเอ็นสั่งฝูงปลาคราวนั้น เป็นตาอระซอนเสียงหมูปลาขานด้านเป็นที่สงสารดี ปลาทะเลให้จ่มคิดถึงพรหมยอดตัวแดนฟ้าหาฝน เขาก็สนละวนเต้าซื่อซอซอลอยอยู่เต็มบวกน้ำ⁹แห่งหน้าเบิ่งฝน แท้แหลว

¹ บ่น, ร้องไห้บ่นหา

² บ่นน้อย บ่นใหญ่ บ่นไม่หยุดไม่หย่อน

³ แต่แรก ๆ ต้นปี

⁴ ก้างก้าม

⁵ จ้องดู, ใฝ่ดู

⁶ ค่ำเช้า

⁷ ร้องไห้

⁸ ตลอดปี, ผ่านพ้นไป

⁹ ครั้งที่ 2

แต่นั้น ฟ้าก็ฮ้องสั่งเรื้อยตอบหมู่ฝูงปลา ปวงคณาแนวปลาอย่าเฮฮอนฮอน จรลีลาไปแหล่ว โลลาพรากห่างทางลีไปแห่งเย็น¹ลีเห็นห่างทาง ฟ้าก็ฮ้องลั่นป้าง! บอกสั่งสองเถื่อ ก็หากถึงเวลาลีด่วนไปฮามฮ้าง ลีได้วางภูมิพื้นนาหนองไว้แปนเปล่า เสียงทะเลดังครื้นเค้าทางกำฝายอีสาน มองดูเมฆกองก้านก็เล็กห่างบางบด ปหวังคืนมา ฮดหมู่ปลาในน้ำ ฝนบ่มาฮ้าให้ฝูงปลาให้ค้อยอยู่ ให้ค้อยอยู่ดีเยื่อ...อย่าได้โด่โดดเต้น ต้าต๋องโง่งนิน คราวนี้พีลีได้ตัวเย็นเห็นห่าง พระไมมิตรจงค้อยพากันเนา²อยู่วังเงิน ก้วง ขอให้ปวงฝูงน้องคองค้อยฮ้ายพี อย่าได้หนีเปิดน้ำสระห้องถ่องนะที่ บ่อยากหนี จากแหล่ว เวรหากจ้องจำเป็นเห็นระดูปีเดือนเคลื่อนมาถึงเท่า คันลีเซาหยุดยั้งรอค้อย เท่าชั่ว กลัวลีเป็นเหตุฮอนระดูย้ายถ่ายปี มันหากเป็นอย่างนี้จึงได้ห่างฮามหนี ก็เพราะ เวร³เฮามีลีห่างเซซมกั้ว ค้อยอยู่ดีเยื่อ...หวับวพร้อมนาหนองบ่องไม่ไฮ่ สัตว์อาศัย บวกน้ำยามฮอนอย่าได้ฮน ให้เจ้าตั้งตอดันเลียงไพร่พลเมืองเฮาเนื่อะ อย่าลีโลแนวนาม หมู่ประชาชาวเชื้อ⁴ ให้ค้อยเจือจานตุมปกรองเมืองเลียงไพร่ อย่าได้เซินขาดก่อนถนอม เลียงไพร่พล ความทุกข์มีมากลันให้ค้อยหมั่นเพียรรอดแต่เนื่อะ อย่าได้โกธาแข็งข่มประชาชนเชื้อ ให้เจ้าชนขายเลียงพลละเมืองสืบต่อ รอท่าพีตัวตั้งป็นนาลีตัว⁵มาแท้แหล่ว

ฝนลีหนีจากฟ้าปลาสังวังหนอง บัวทองเฮาให้อยู่ดีอย่าเฮฮอนให้เจ้าซอน ในน้ำ ฝูงปลาได้ชนห่มเสียงระงมครื้นก้องคองฟ้าลีตัวลา แต่มันฝูงหมู่ปลาติดเต้น ฮ้องส่งนำฝน พากันชลละธารไหลหลังลงพรมพื้น ปลาที่มีนตาจ้องในหนองแล้งเปล่า ทั้งเล่าเ็นสั่งเจ้าฝนฟ้าจงค้อยไป

¹ ระยะทางไกล

² เนา แปลว่า อยู่

³ เวรในที่นี้ มิใช่เวรกรรม แต่เป็นวาระของวันเดือนปี ; ฤดูกาลแถมถ่ายหมุนเวียนเปลี่ยนไป

⁴ เชื้อ

⁵ จะกลับคืนมา

ปลาก็ฮ้องสั่งให้ฝูงหมู่พญาแณ ให้ค่อยไปดีเย้อะ... อย่าได้มีโพยต้อง ปลาสินอนคง
 ทำหาฝนน้ำใหม่ คันพีไปจากแล้วอย่านานชา¹ ให้ตัวมา ค่อยไปดีเย้อะ... แณหล่อ ตั้ง
 คณาฝนฟ้ากองฮิเยียมเอย คันแม่นไปจากแล้วจำเริญหมั้นอยู่ดี เยียมอยู่ทีลิกอยห้ำคณิง
 หา คันแม่นถึงเวลาให้ตัวคินมาเยียม ให้ได้เทียมทันฟ้าเวหาพรากहां อย่าลิวจาก
 น้องไปแล้วให้ตัวมาแต่เน้อะ... อย่าได้เวहांเวहांไลลาไว้แปนเปล่า ฝูงปลาชิวอุดเข้า
 ซอซ้องอยู่ฝั่งหนองแท้แหลว ได้ยินฟ้าสั่งน้องก็ฮ้องส่งอวยพร ทั้งปลาพอนปลาโดก็โห้งน
 นำฟ้า เขาก็มาโตนแต้นขานเสียงเจิ่นส่งปลงพรถวยแก่ฟ้า ให้ไปก่อนบ่อนสบาย อย่าได้
 เป็นเหตุฮายกลายช่วง³เวลา ให้คณิงถึงเยียมอยู่คอยนอนแล้ง พอแดงคำแล้วไลลาฟ้า
 สั่ง ฟังเสียงดังครืน!เค้าทางกำฝายทักษิณ เสียงได้ยินถึงท้าวเทวาฟ้าสว่าง ปวงประชา
 เทพให้ได้ยินพร้อมสอองค์แท้แหลว

บัดนี้⁴ เหม่น⁴เคลื่อนเดือนสิบเจ็ดสิบสองลงมาถึงเท่า ฝนก็เซาหยุดยัง
 ฮามเขยฟ้าสว่าง⁵ เดือนสิบสองลงแล้วฝนฟ้าก็ตัวลา คราวนั้นฝนและฟ้าฮ้องสั่งยามดึก
 ทั้งพุกชาหมู่บุปผาบานชอน พนาดอนดงด้าวแถววัลย์เขียวกอง ฟ้าสิได้จากน้องวันนี้
 ตัวนไป ฟ้าฮ้องได้เ็นสั่งทะเลหลวง ปวงหมู่ปลาในวังค่อยอยู่ดีอย่าฮอนฮอน กับทั้งดอน
 ดงด้าวทิวเขาหิมเวศวิ⁶ ลาเขตด้าวแถวถ่านเถื่อนไพร ฟ้าก็พรากเถื่อนไม้⁷ เ็นสั่งสระบัว
 ทั้งวังหลวงช่วงพะลานภูมิพัน บัดนี้เยียมจักคินเมื่อกำประเศไชย⁸เมืองเก่า สิได้เ็นสั่ง
 เจ้าแนวไม่ปาดอย ให้ค่อยอยู่ดีเย้อะ...ฝูงกระจอน⁹แลนหลินกวงฟานเมยมอม¹⁰หมื่นหมู่

¹ อย่านาน, อย่าช้า

² เว้น

³ ช่วงเวลา

⁴ ฤดูหนาว

⁵ ฟ้าหลังฝน

⁶ เขาหิมาลัย ในอินเดีย

⁷ ป่าไม้

⁸ ชื่อเมืองของพระเวสสันดร

⁹ สัตว์จำพวกพระรอกกระแต, ตะกวด, ตัวลั่น

¹⁰ เมยคือ ควายป่า, มอมเป็นสัตว์ในนิยาย คนโบราณลักเป็นรูปมอมที่โคนขา, รอบสะเอว มีคำก
 ย่องว่า ขาลายแล้วแอรปลายกะบ่คสอง คันบ่อลั่นกนน้อยงอยแก้มตอดซีตา สาวชื่นชมหนุ่มขาลาย

คณาเห็นอ้มกับทั้งลิงลมเด่นกระเร็นแล่นวิ่งแหล่น¹ แสนคณาหมู่เนื้อเสือข้างม้งโองกับ
ทั้งฟานปีปโป่งฮ้องส่งในดง ปวงคณามอมเมย สีสั่งกันวันนี้ ค่อยอยู่ดีเยื่อ...ควาย
เถื่อน²พร้อมหมีป่าหมาใน มีทั้งลิงโหนดเด่นเครือเขาเลาป่า พระเวสลาจากแล้วฝูงเจ้า
ค่อยอยู่ดี มาคราวนี้นางมะทีลีได้สั่งลาจากวังบวกรน้ำทั้งห้วยฮ่อมสระ ลาทั้งปลาพอน
เด่นชีวขาวคาวก่า อยู่ในสระบวกรน้ำปลาเด่นดีดหาง ปลานางพร้อมลอยหอม³น้ำใจปลา
เทโพค่อกั้ววังน้ำให้อยู่ดี ปลาแก่งก็แกมหมู่กระแยงโค ทั้งหมู่ปลาเข่งค้ำก่าปลาควา
ขาวดุ๊กไอ้ ปลาโดกั้วก่าปลาสะกาดดีดเด่นในวังน้ำใหญ่ ที่นี้พีลีไกลหลีกเว้นฮามฮ้าง
ห่างเหิน ให้เจ้าพากันเด่นเลียบฝั่งฮิมสระ ฝูงหมู่อนตาย⁴สั่งอย่ามีมาต้อง อยู่ในหนอง
ดอม⁵กั้วฝูงปลาอย่าได้ห่าง ไผอย่าวางบวกรน้ำให้มาบ่อนบ่อนเงิน⁶ แต่เนื่อะ

บัดนี้ พีลีไกลห่างหน้าเลยหล้าฮามเหิน บได้มารอคอยสองแรมฝูงเจ้า คิด
เมื่อคราวหลังนั้นเวลาสิได้ห่าง วางจากแถวเถื่อนกั้วปวงเนื้อค่อยอยู่ดีแต่เนื่อะ

ปักซีเป้ากาเหว่าเค่าป่าสาธิกาแซกแก้วแหลวฮ้าง่านหงส์ กับทั้งนกขุมโป่ง
โขงปากกระทาคัน ให้ค่อยเทียบระคา⁷คงอยู่ยืนยาวหมั่น จันจักเดินพงด้าวฮามเหินเด็ก
ห่างหว่างพะนอมเถื่อนไม่ไปเข้าสูนครแท้แหลว

¹ วิ่ง

² ควายป่า

³ สังเกตน้ำที่ไม่ไหล เพราะถูกน้ำล้นหนุนไว้

⁴ อันตราย

⁵ ด้วย

⁶ ที่ตื่น ๆ

⁷ มันคง

ให้ค่อยอยู่ดีเยื่อ...ฝูงนกน้อยก็กางสังกา นกกระทาคาง¹มุ่มมุ่มอุมลัวเดิน กับทั้งเดิน
โตน²น้ำฝูงงาก็กางนกระบา³ แทะท่วงปวงเค้าอ่านคอน อยู่ในดงดอนด้าวเขาคุเอียก
คู่⁴ ทั้งหมู่กู่⁵ทุก⁶เดินกระเด็นแล้วแลปลา ลัก⁷กุด⁸นา⁹แขว¹⁰เชื้อแขว¹¹หาง¹² เอี้ยงโหม่งลงมาแขว
ผ่องฮ้องวันนี้สีด้าวลา ฝูงหมู่นกขุมมาเปิดก่าแกมหงส์ก็ดี เอี่ยมจักลาสามเห็นบ่อ
คอยคีน¹³พ้อ¹⁴ ทั้งหมู่¹⁵ออก¹⁶หลอ¹⁷ฮ้องเสียงวอนสิลาก่อน คณาดอนปาไม่คณาเนื้อได้เพ็งเย็นแท้
แหลว

แต่นั้น ฝูงสัตว์เชื่อยินคำพระเวสสั่ง พวกกันบิบบ่วงเดินมาช่องซ่อแนม
สัตว์ก็แถมพรให้ไซโยฮ้องสั่ง เสียงทะเลดังบดหมู่ไพรดงไม้ เขาก็ไหลมาเต้าเขาคุเอียกคู่
เขาถวยพรส่งช้านำเจ้าให้อยู่ดี ฝูงหมู่นก¹⁸ก่า¹⁹ก็แกมหมู่²⁰สา²¹ลิกา เขาก็มาวอนเสียงส่งพร
ทั้งฮ้อง มาคะนองกันเดินชะนีวอนฮ้องหว่อน อระซอนนกฮ้องหาญท้าวส่งเสียง ฝูงหมู
นก²²เอี้ยง²³แถม²⁴ซ้ำ²⁵ตี²⁶มพร ว่าค่อยไปดีเยื่อ...ทรงธรรมเจ้ามหาคุณลันคำ²⁷เอี่ยม²⁸เอ
คันเจ้า²⁹ลาลัง³⁰แล้วเสถียร³¹หมัน³²อยู่ดี อย่าได้มี³³สี³⁴เศ³⁵ร่า³⁶สถาน³⁷ฮม³⁸เอื่อง³⁹หม ให้⁴⁰อุดม⁴¹เลิศ⁴²ลัน⁴³ทวง
สร้าง⁴⁴นั่ง⁴⁵เมือง⁴⁶ อย่าได้⁴⁷เคื่อง⁴⁸คำ⁴⁹ฮ่อน⁵⁰ให้⁵¹นอน⁵²เย็น⁵³ทุก⁵⁴เช้า⁵⁵คำ⁵⁶ ยู⁵⁷ทาง⁵⁸ทำ⁵⁹ก่อ⁶⁰สร้าง⁶¹บุญ⁶²ตั้ง⁶³ต่อ
นิพพาน⁶⁴แต่⁶⁵เนื่อ⁶⁶

¹ คางลายดำ

² โอบลงเอาปลา

³ นกกระบาร้องปือกจ่อหล่อ โบราณว่า นกกระบาตีเหล็กฮ้องปือกจ่อหล่อ ๆ

⁴ นกเค้าแมวมีหูร้องกู่ทุก ๆ

⁵ นก

⁶ นกแขวแขวหางยาว

⁷ นกออกหลอ

⁸ ร้อน

⁹ เช้า

แต่นั้น องค์เอกเจ้าเงินสั่งศาลาลม ทั้งสระบัวช่วง¹อาศรม²ภูมิพัน ว่าคอยอยู่
 ดีเยื่อ...อาศรมกว้างศาลาลมลงแก้ว ภูเขี้ยว คราวนี้ก็ได้ลาจากฮ้างฮามเว้นห่าง
 ชมลาทั้งพรมปูพื้นฝากระดานแดดส่อง ลาทั้งปองเอี่ยม³น้อยปอนคอยท่าหอ⁴ลม ลาทั้ง
 ผุ้งแนวอัม⁵เนียมหอมดอกสมัง สาด⁶ปูทั้งแผ่นแป้นกระไดขึ้นทองเทียว ดอกกระเจียว
 ของดัมหวายชม⁷ยอดชำ ผลผลลูกไม้นาวลัมเหวฮวาน ลาทั้งลักอ้อยสอยวอยอ้อย
 ป่า ทั้งพุกษชาติดีบัว⁸แหลลิตาวลา สาดแลมาโตะนั่งจำศีลทั้งหนึ่งเสื่อที่นั่งลงทรง
 ไข่ ทั้งผ้าดุม⁹เหมิดชุมมุงมาน ทั้งพะลานแผ่นพื้นภูมิกว้างช่วงอาศรม บัดนี้เฮียมสิ
 ยามชมกั้วสระบัว สิพรากห่างหว่างพะนอมเดือนไม้สโโลเข้าสู่นครก่อนแหล

¹ ช่วงคือบริเวณที่ปัก คุ่ม เช่น คุ่มเหนื่อ-ได้

² ศาลาที่พักที่พระเวลสันดรบำเพ็ญเพียร

³ หน้าต่างเล็ก ๆ

⁴ คอยรอรับลมเย็น

⁵ เป็นพืชประดับมีกลิ่นหอมชื่นใจ

⁶ เสื่อปูพื้น

⁷ ยอดหวายชมแกงได้, ยอดชำอ่อนหนึ่งจุ่มน้ำพริก

⁸ สูงเรียว

⁹ ผ้าห่ม

คราวนั้น องค์เอกเจ้าลำปาไพรเขียว คือตั้งฝนฮามเซยลั้งลาเมื่อฟ้ากะยัง
ลาภูมิประเทศ พระเวสลาจากด้าวยังเ็นสิ่งอาศรม

แต่นั้น ฟังเสียงฟ้าลั่นเบี่ยง! เผลียงผ่าหัวปลาเชิง¹ มันหากเป็นนิทานต่อมา
คราวนั้นพากันจดจำได้จำเอาสืบต่อ พอได้เป็นเหตุเรื่องปางนั้นสืบมาแท้แหลว

บัดนี้ อวสานเสียงฝนลาฟ้าฮ้องลั้ง เสียงทะเล้งครืนก้องหาญหาวอ่าวไกล
เสียงดังอยู่ฝ่ายใต้ฮ้องลั้งวังหนอง คือตั้งเสียงคนเฮล้งกันอยู่เทิง²ฟ้า ฝนปมาฮ่าให้ไล
หนีเค็ก³ห่าง จางจากภูมิแผ่นดินลิแห่งโห่งผง ฟ้ากะฮ้องลั่นโป้ง! เสียงส่งทางเซียง
ตุงพุนเยื่อ⁴ ได้ยินถึงกรุงเบอร์ลิน⁴ถิ่นเยอรมันพุน ไปทางภูซุน⁵ พุนเมืองแถวฟ้าฮ้องลั้ง
ทั้งชมพู่⁶ที่ปักกิ่งได้ยินพร้อมสู่ทาง อยู่เทิงกลางหาวกว้างเวหาฟ้าลั่น ลาจากกันเคลื่อน
ย้ายกลายเข้าสู่ระดู⁷ ฟ้าฮ้องอุ้เ็นลั้งหัวกลอยทั้งหัวมันหมุ่ลาลิดัว หัวบัวพร้อมมันแขง
แตงปา ผลผลาหมากไม่ไฟส่มเหวอนาว คราวนี้ถึงกาลแล้วระดูฝนลิดัวได้ด้าว

¹ ปลาหมอ

² บนฟ้า

³ เว้นระยะ เช่น หน้าทำนา หรือหน้าแล้ง

⁴ กรุงเบอร์ลิน เมืองหลวงประเทศเยอรมัน

⁵ ชื่อเมืองในประเทศญวน

⁶ ชมพูทวีป ประเทศอินเดียในสมัยโบราณ

⁷ ฤดูกาล

เสียงดังมาจ้าว ๆ ลมแล้งเปลี่ยนระดู ไผ่กะคิดอยู่ฟ้าสั่งฝนลีลา พวกประชาชนเขาให้
 อ้าเพิงเทิง ใ้ โอน้อ...ฝนหากหนีไกลแล้วบ่หันหน้าอ้อมมา ได้ยินเค้าครืนฟ้าอื้ออืดทาง
 ไกล คือลิลิตหัวมันบ่ตัวคืบมาเลี้ยง ยินแต่เสียงเขาฮ้องขันมาพอย่อง¹ ๆ ฟ้าก็เ็นล้งน้อง
 กลอยลีให้จ่มน้ำ

เมื่อนั้น ฟ้าฮ้องน้อยเสียงค่อยดังไกลแทน้อ ล้งบ่มาฮ้องใกล้ให้ตัวน้องได้
 ชุ่นใจเด้น้อ ฟ้าเอ๋ยฟ้าฮ้อง ขอฟ้าฮ้องค่อยเสียงวอย ๆ เจ้าลิต้าว เสียงดังมาฟ้า² ๆ
 คือเจ้าลิต้าวมาแท้เด้ ฟ้าฮ้องเหวเสียงดังเวคือลีไปทางอื่น ฟ้าฮ้องคือฟ้าฮ้องตื่นบ่คืบ
 เยี่ยมฝายอี่เยี่ยมเจ้าเอย

คราวนั้น เสียงวิดก้องเวหาฟ้าฮ้อยอินยินสะออนหมู่ฟ้า เสียงท่าวเ็นล้งไกล
 แทน้อ ไปตาน้องหวัง ๆ บ่เหลียวหลังเ็นมาล้ง ฝูงหมู่ปลาคอกั้งหิวให้ใส่หมู่ฝน อย่า
 ได้ตนนานล้าให้คืบมาเที่ยวท่อง ว่าลิต้องหล่องน้ำชมกัวเกือกหมู่ฝน มันหากจนใจแล้ว
 โลลาฟ้าฮ้องล้ง ฝูงหมู่วังบวกร้ำลีเชินแห่งชาตฝน คราวนั้นฟ้าก็คะลาลล้าลวงเลยไป
 ลาจากฝูงแนวนามหมู่คณาภูมิพื้น ก็หากมี³นานได้เดือนเจียง⁴แกมถ่ายมาแหลว
 เดือนยี่⁵มาลวงเข้าหนาวจ้อยหมอกฮ้า ไผ่ก็กำพรได้มาทรงดุ่มหม่ แต่นั้นเขาก็เลย
 พลอยพัดพัดตนาฮ้าง วังโลไว้ฝูงหมู่มาลา ฝูงหมู่ลมเป่าไม่เซยต้องปากกระเบา เห็นแต่
 ฝ้ามอกกันหนาวล้นในมะโน เห็นแต่วายุพัดปั่นปิวทิวไม้ ฝูงหมู่ไปกระยอม⁶ด้วข้าว
 เหลืองหล่น ฟ้าฝนล้งจากแล้วไบไม่ให้หล่นเหลือง ปลากะเคื่องคำฮ่อนคะนิงฝนเช่า
 คำ วังหนองเชินชาตน้ำปลาสิให้ใส่ฝน พวกกันหมองสูญเศร้าเหงาทรงเหลืองหล้า ฝนบ่
 มาโผดให้ลิตายแล้งแดดเผา

¹ ได้ยินเบา ๆ เพราะดังมาจากที่ไกล

² รีบ ๆ รีบร้อน

³ นานโต

⁴ เดือนอ้าย หรือเดือนที่หนึ่ง

⁵ เดือนที่สอง นับแบบโบราณ

⁶ พะยอม มีดอกสีเหลืองอ่อน หอมมาก ออกดอกประมาณเดือนมีนาคม - เมษายน ของทุก ๆ ปี

ปวงหมู่ดอกขี้ดเค้า¹แกมหมู่ยังฮวน ทั้งหมู่ลำตวนดกปากกระยอมบานซ่อน เขาก็วอนถึง
เท่าหาฝนทุกเช้าค่ำ ฝนปมาส่งให้ลิตายแล้งเพื่อลม ฝูงหมู่ฮัมเกะ²ปาเนียมหอม ทั้งหมู่
กรรมนิการ์ชาวก็เหล้าวอนถึงฟ้า เหิงปาน³ได้จั่งลิตินมาเยี่ยมภูมิลำเนาพื้นแผ่น เดียวนี้
แดนโลกกว้างดินแห่งไหน⁴ผง ฝนปฮวยอำให้ปัตตะพีพื้นแผ่น แผ่นลিপอ่าวเอื้อหันหน้าดาว
คืน เขาก็ยอมีน้อมทั้งวอนฮ้องไห้ สุดที่ไ้อ่าวแล้วโฮฮ้องอยู่ฝั่งหนอง สุดที่คองคอยแล้ว
วันคืนก็ตายเปล่า เมษายนล่องเข้ามาใกล้กะแห่งฮน⁵ มีแต่สนละวอนฮ่อน บมีเย็นหายส
รวงช่วงพะลานเขตไม้ไพรกว้างกะแห่งวอน พระอาทิตย์เฮ้ง⁶ฮ่อนแดดอ่อนก็พอทน

บาดท่าถึงกลางเวินแดดเผาฮนฮ่อน⁷ อนาคต⁸ภูมิพื้นหนองนาข้าวขาด ฝูงหมู่ปลาอยู่น้ำ
ลิตายแห่งแน่นอน หลดหลาดฮ่อนในตมทั้งจ่ม ปานใดเดจั่งลิมมะระดูฮ่อนถ้ายมา เหิง
ปานใดจั่งลิตึงเดือนห้า⁹เมษายนต้นปีใหม่ ฝนตกอำปาไม่สียหายฮ่อนอะเหี้ยหัวแท้แหลว

แต่นั้น พอเมื่อปีเดือนตั้งข้งขารแกมถ้ายมาแหลว เมษายนล่องแล้วฝน
ฟ้าลิตาวมา พอเมื่อเมษาค่อยเสียงระมฟ้าหลั่น แดนสวรรค์โลกกว้างได้ยินพร้อมสู่ทาง
ฟ้าฮ้องป้าง ! ฝนลิตาวคืนมา ฝูงหมู่ปลาในวังก็ขึ้นชมหัวขุ่ม เขาก็ขุมกันถ่าหาฝนลิต
เทียวท่องฟ้า ลิตายโผดน้องคืนเยี่ยมให้ขุ่มเย็น คราวนี้มันหากเป็นการแล้วแนวเดือน
หกปีใหม่ ฝนตกอำหมู่ไม่อำพื้นขุ่มเย็น บได้คะคาดเวินเหินห่างรินเลย ปลากระเซยชม
หนองล่องลอยทั้งเดิน สนุกเย็นใจบ่อนอระซอนน้ำใหม่ ฝูงหมู่ปลาแซวไ้กะลวยเหล่น
ขึ้นบาน อวสานสุดสิ้นคำกลอนฟ้าฮ้องสั่ง ยังอยู่อีกสาสน์ก็อมชอมแล้วให้อ่านฟังแต่
ก่อน

¹ คัดเค้า ไม้เลื้อยมีหนาม ดอกหอมสีขาว

² ดอกเกดปากกลิ่นหอมอ่อน ๆ

³ นานเท่าใด

⁴ ดินแห้ง ฝนฟุ้ง

⁵ กระวนกระวาย

⁶ แดดเผา

⁷ ร้อนจัด

⁸ เป็นห่วงใย

⁹ อีสานโบราณ ถือว่าเดือน 5 เมษายน ขึ้นปีใหม่

บัดนี้ ข้าจักแปลงกลอนแก้แถมพรแถมเหตุ พอให้ฝูงหนุ่มน้อยเขาได้อ่าน
ฟังแท้แหลว

ข้อความท้ายกลอน

พ่อใหญ่มาเป็นคนสร้างถวายให้ได้อ่าน ให้อาจารย์ผู้อุทิศทานเค่าเล่าสู่ฟัง อัน
นี้เห็นว่าฟ้าสั่งน้องฟังกะหม่วนในหู คอยฟังดู लेकरับสิว่ามหาว่า ป่อนหนักเบาผมแก้
แปลไปให้มันคล่อง แปลตามครองให้ถึกเรื่อง บ่เซ็นช่อนจากนิทาน ท่านเอ๋ย

บรรณานุกรม

1. ล้ากลอนฟ้าสั่งน้อง. (ม.ป.ป.). อุบลราชธานี : วัดเวฬุวัน บ้านหนองไผ่ อำเภอสิรินธร.
(ใบลาน)
2. ขวลิต วิทยานนท์. 2544. ปลาน้ำจืดไทย. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์.

ประวัติผู้จัดทำ

นางอรัทัย เลียงจินดาถาวร

เกิดวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2509

จังหวัดศรีสะเกษ

การศึกษา

ศิลปศาสตรบัณฑิต (บรรณารักษศาสตร์)

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

(การจัดการสำหรับนักบริหาร)

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

รับราชการ

บรรณารักษ์ 8 ชำนาญการ

งานข้อมูลท้องถิ่น สำนักวิทยบริการ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

โทรศัพท์ 045 - 288395 ต่อ 1666

โทรสาร 045 - 288397 ต่อ 107

E-mail orathai@lib.ubu.ac.th

นายโสรัจ นามอ่อน

เกิดวันที่ 5 พฤษภาคม 2474

อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี

การศึกษา

อายุ 20 ปี อุปสมบท เรียนอักษรธรรมอีสาน ที่วัดจุฬามณี บ้านไหล่ทุ่ง อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี

นักธรรมเอก วัดศรีบุญญานิมิตร อำเภอพนา

เปรียญธรรม 4 ประโยค วัดมงคล บ้านเหล่าเสือโก้ก

เปรียญธรรม 5 ประโยค วัดราชโอรส กรุงเทพฯ

ศาสนศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยสงฆ์

ปริญญาโท หมดศาสนาปรัชญา (วรรณคดีพระเวท) ประเทศอินเดีย

รับราชการ

อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาเขต จังหวัดอุบลราชธานี

โทรศัพท์ 045 - 240413